

Modeling > VÍRA > > dobrodružství > LÁSKA

Hezky se uč, říkají rodiče, ať z tebe něco je! Jenže, kdyby se František Beneš hezky učil, nezařil by dobrodružství, které ho vystřílilo na druhý konec zeměkoule a postavilo nohamu na zem. Možná by si taky nevšiml, jak mu je Bůh blízko a třeba by ani nepotkal Anežku. Však čtěte a uvidíte.

› Bavi tě učit se?

Bavi. Já totiž dělal maturitu až na třetí pokus. Což je výhoda, protože matiku jsem se naučil tím trojím opakováním fakt dobré. ☺

› A co jsi dělal v mezičase?

Protože jsem třikrát nejdělal maturitu z angličtiny, měl jsem tři čtvrté roku na studium, ale musel jsem se nějak živit. Našel jsem si brigádu ve skladu, kam jsem jezdil každé ráno tramvají. Během jednoho měsíce se mi pětkrát stalo, že mě vynořil někdo od modelingové agentury a dal mi vizitku, abych přišel na casting. To už celkem vypadalo, že se mi někdo snažil něco hlet ☺. Jsem moc rád, že o tom mohu mluvit s někým věřícím, protože mohu hlet, že to bylo Božího žádání. Tak jsem do všech těch agentur zašel a hned ode všech dostal smlouvu k podpisu.

› Jak vypadá casting?

Přijdeš, vyplníš osobní dotazník včetně tvých koníčků a zájmů. Pak si popovídáš s bookerem, to je člověk, který vyhledává modely, kterého zajímá, jak reaguješ a jak působíš. V modelingu je totiž nejdůležitější, jestli působíš lidsky a vzbuzuješ sympatie. Potom tě změří, zváží, udělájí pár základních fotek a pak ti dají vědět, jestli tě berou nebo ne. Vyprávěl jsem to kamarádce, která v tu dobu pracovala v časopise Vogue, a ta říkala „Abyl jsi v agentuře Elite? Ta je naše nejlep-

ší.“ Takže jsem zašel ještě tam a opravdu mě vzali. Ptal jsem se, jestli se modelingem užívám, protože mě moc nezajímal být modelem, ale mít práci. Řekli, že v Česku těžko, že bych musel do Asie. Tak jsem si o tom něco málo zjistil, podepsal jsem smlouvu a za měsíc letěl do Číny.

Bezkušenosti, bez dobré angličtiny a s velkou odvahou se z Fandystal model.

› To zní dobrodružně. Propadnout z angličtiny a vydat se do světa

Bylo to hodně naivní. Bylo mi devatenáctka. Říkal jsem si, že mě tu nic nedříz, tak co bych to nezkusil. Odletím na půl roku a uvidím. Takže jsem poprvé v životě sedl v Praze do letadla a v Londýně na mě čekala zásadní výzva: najít, odkud letí spoj do Hongkongu. Tam jsem vypadl do světa plného čínských znaků, kde naštěstí, kvůli koloniální minulosti, měli všechny nápisů i v angličtině. S lidmi jsem se dorozumíval tak, že jsem si přes google překládač našel, co chci hlet, pak jsem dal tomu člověku mobil, aby mi odpál, a nějak jsem se dorozuměl.

› Přijala tě čínská agentura a začal jsi vydělávat těžký prachy?

Když podepsal smlouvu, agentura se zaváže, že se o mě půl roku bude starat. Sezenou mi práci, bydlení a já pro ni budu vydělávat. A až splatím peníze za pobyt a letecky, pak už si vydělávám pro sebe. Nevěděl jsem ale, že většinou se povede jen tak tak zaplatit ty základní náklady a že nějakdo přede mnou odjíždí s výdělkem. Říkal jsem si, no tak co, alespoň o mě bude půl roku postaráno ☺.

Začátky byly opravdu krůsače, ale věděl, že na sobě musí zapracovat a svěřit se Bohu.

› Já si to vůbec neumím představit, jak tam někde s google překládačem v mobilu dobíváš svět modelingu.

Neuměl jsem jazyk, neuměl jsem modeling, nevěděl jsem, jak půzovat a vlastně jsem ani nerozuměl, co po mně chtějí. Agentura mě

postačila hned druhý den někam do vnitřní Číny a já myslí, že jedu jen na casting a večer se vracím. Vzal jsem si s sebou jen pas a peněženku. Jenže já jen na měsíc a ten člověk, co tam na mě čekal, volal zpátky, jestli si z nich dělají legraci, že jsem úplně nepoužitelný. Snažil jsem to všechno nahradit vstřícností a láskou k blížnímu, vnitřní Čína byl sice na dně, ale navenek se usmíval a podle možnosti komunikoval. Tohle je obměkčilo, viděli ve mně lidský potenciál. Řekli mi ale, že na sobě musím zapracovat, jinak že mě musí vyrudit.

To je situace nazhoucení, jak jsi to přežil? Asi po týdnu jsem volal s brekem domů, že jsem asi úplně v háji. Jenže co oni mohli dělat? Nebojeh kluk z Aše na druhé straně světa a co oni s tím? Táta mi ale řekl kouzelnou větu: „Hele, je skvělé, že ses do toho pustil. Svět to Bohu a všechno, co děláš, dělej v lásce.“ A já si uvědomil, že jsem v tom stresu úplně zapomněl na Boha. Jen jsem jen na sebe. Když jsem položil telefon, tak jsem se pomodil růženec a odevzdal všechno Bohu. Nic horšího, než že pojedu domů, se mi nemůže stát.

Když se svěříš Bohu, jsi svobodnější.

Druhý den jsem vstal s lehkostí a jel na castingy a všude jsem uspěl, i když věděl, že teprve začínám, ale působil jsem otevřeně a vyrovnáně, a to prý převážilo. Řekli, že s takovým člověkem se dá strávit den, protože pracovat s nějakou primadonou je obtava. Tam jsem potkal skvělého fotografa, který se mnou měl svatou trpělivost. Každou pózu, kterou jsem udělal, mi opravil a řekl, ať si j